

דוד יעקובוביץ -

רוצה או קרובן?

הפרשה המלאה של
תעלומת "גן מאיר"

ממז יהושע וולפסון
שני מקלות וסימני דם

דוד "גרנורי" יעקובוביץ
אנחות, חלוק וצילצול למשטרה

המכונת המהודרת, גם לא של הגיפ הודוה. בשבילו ובשבילנו, חבריו, היתה תל-אביב אחרת - תל-אביב של שפת הים עם פרחי נר הלילה המליחים בדממת החולות, תל אביב של רחובות שותקים וגדרות אבן... תל אביב של פרוטה ושל תירס חם, של נסיעה ב-טרמפ אל מקום הפגישה, של קונצרט-טים מעל גבי תקליטים... זה היה דני פאקטורי.

אים לא יכול היה להשיב לשאלה זו ואולי אף לא שמו לב לדבריה של הפצועה.

ואתה שעה, באותו בנין של בית החולים, בקומה אחרת של אותו אגף, שכב דניאל פאקטורי וגסס. למחרת היום נפח את נשמתו. היה זה אחיה, בן אביה, של הצעירה, שהכיר את אחותו רק כשלושה שבועות לפני מותו.

"סגנון היה לו..."

הוא היה צעיר עדין-נפש ומחונן ככשרונות. מוסיקאי לפי מקצועו ובלבו האמביציה להיות קומפוזיטור גדול. פאול בן-חיים, קומפוזיטור בעל ש-עור קומה שהיה מר-רו, כתב עליו, בין השאר: "הוא היה אחד הטובים בין ה-מוסיקאים הצעירים. עתיד גדול היה צפוי לו כקומפוזיטור, מנ-צח ומחנך מוסיקי-לי".

והנה אשר כתבה עליו ליום השבעה למותו, דפנה ס. אחר מחברותיו: "סגנון היה לו. לא סגנון בית הקפה של תל-אביב, לא סגנון

ל"גן מאיר" אשר ברחוב המלך ג'ורג'. במקום חיכו לשוטרים שני גברים, המשטרה אספה את הצעירה והאנשים שקראו למשטרה מסרו את שמותיהם: יוסף גולדהאבר, שומר ל-לה בבית החלוצות ודוד יעקובוביץ מרחוב תחכמוני 14, אשר, לדברי ה-משטרה, אמר כי אף הוא שומר לילה ומקום עבודתו - בית החנוך, לא הרחק מהמקום. אר-תה שעה לא ידעו רופאי בית החולים ולא המשטרה, כי קיים קשר בין שני הפצועים השוכבים במחלקות השונות. בזמן הטיפול מכרה הצעירה לרופאים, כי היא הותקפה בגן מאיר, בשבתה שם עם ידידה, וכי המת-קיף התגבר עליה והצליח לקיים את זממו. הצעיר שהיא ירבה אתו על ה-שא בגן הוכה ב-ראשו בידי איתו אדם שהתקיפה.

מדי פעם, ספק ב-הכרה ספק בהקצין שאלה הצעירה, ש-סבלה מאיבוד דם "היכן דני?" אולם איש מבין הריפ-

גן מאיר

בשעה 1 אחר חצות, בלילה שבין ה-21 ל-22 לאוגוסט אשתקד צלצל הטל-פון בתחנת "מגן דוד אדום" בתל-אביב. אמבולנס נהוג בידי חנוך גרלר, יצא למקום: רחוב בוגרשוב 62, בית פאקטורי. במקום נמצא צעיר פצוע קשה בראשו במצב של הכרה מעור-פלת. אמו של הפצוע מסרה כי בנה נכנס לפתע הביתה, ובעמדו על הסף הספיק להוציא מלה אחת מפיו: "אמא", וצנת ארצה. מאז לא השמיע עוד מלה. הוא הועבר לבית החולים העירוני ושם נקבע, כי הוא סובל משטף דם במוח. כל המאמצים להוציא מפיו דבר או חצי דבר עלו בתוהו - האיש לא היה מסוגל לדבר, הגם שלא ברור אם לא הבין את אשר דיברו אליו. זהותו נקבעה על ידי אמו: דני אל פאקטורי בן 25, חבר קיבוץ גן-שמואל, נשוי ואב לתינוק.

עוד מטפלים רופאי המחלקה הכי-רורגית בפצוע זה והנה הובאה למחלקה הכירורגית של הנשים צעירה כבת 20, בהירת שער וצרת גורה, מגואלת בדם, ואף היא פצועה בראשה. היא הועברה מתחנת "מגן דוד אדום" קרוב לשתים וחצי אחר חצות, לאחר שקיבלה כבר שם עזרה ראשונה.

הטלפון למספר 4444

חכצי שעה לפני כן טילפן מישהו למשטרת תל אביב: "בגן מאיר מוטלת צעירה פצועה". הידיעה הועברה באלחוט ליחידת משטרה גיידת וזו הגיעה

דניאל פאקטורי ז"ל
"טרמפ אל מקום הפגישה..."

התיאור הראשון

עוד באותו יום מסרה הצעירה ה-פ-צועה את עדותה לחוקר המשטרה. היא נפגשה עם אחיה בשעה 9 בערב. הם לא הכירו זה את זה עד שלשה שב-עות לפני כן, אך ידוע ידעו כי יש לה אח ולו - אחות. לדבריה: הלכו לגן מאיר ושוחחו על ענינים שונים. לא הרחק מהבמה העשויה אבן, אשר בקצהו המערבי של הגן, שפונה לרחוב בצלאל, ישבו על הרשא. השעה היתה כבר קרוב ל-12. הם ישבו זה מול זה, כאשר לפתע יצא מבין השיחים אדם מזוהן במקל והכה את דני בראשו מיד עם זה הלם על ראשה של הצעי-רה - מוסרת העדות. השנים צנחו ארצה מתבוססים בדמם. היא שמעה את דני נאנח. המתקיף עזבה לרגעים מספר, והיא ניצלה את ההזדמנות וניסתה לברוח. אך בהיותה בסוף הש-ביל הראשי, השיגה המתקיף והחל להת-אבק אתה. כשעה ארכה היאבקות זו ביניהם, וחוך כדי כך הכה אותה האדם על פניה, עד אשר לבסוף הצליח להת-